

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI DE TREBALL I IMMIGRACIÓ

13664 *Reial decret 1300/2009, de 31 de juliol, de mesures urgents d'ocupació destinades als treballadors autònoms i a les cooperatives i societats laborals.*

La crisi econòmica a Espanya ha produït una caiguda de l'activitat generalitzada i en conseqüència un augment important de la desocupació en els últims mesos. Els efectes es produeixen en el mercat de treball com a tal, però les dades d'afiliació i ocupació demostren que aquesta crisi afecta de la mateixa manera els sectors de treball independent, és a dir, el treball autònom. Aquest col·lectiu té una especial importància en el desenvolupament de l'economia espanyola. Les dificultats, per tant, en els sectors on s'exerceix l'activitat per compte propi són mereixedores d'especial atenció i requereixen, igualment que en el cas dels treballadors assalariats, mesures urgents d'impacte que en l'àmbit de les competències d'ocupació es puguin articular en aquest respecte.

En aquest mateix sentit, és convenient propiciar l'ocupació estable en cooperatives i societats laborals, afavorint la incorporació dels treballadors a la condició de socis treballadors en aquestes empreses participades, i millorant amb això la capitalització d'aquestes i l'estabilitat dels llocs de treball.

En primer lloc, com a mesura urgent destinada a impulsar l'ocupació per als treballadors autònoms i cooperatives i societats laborals es milloren determinades condicions d'accés i d'abonament de la prestació per desocupació en la modalitat de pagament únic durant el període de vigència del Reial decret.

D'una banda, es pot destacar que en la majoria de les empreses creades pels treballadors, és a dir, cooperatives i societats laborals, han comptat per a la seva creació i creixement de forma preeminent amb el capital procedent de la mesura d'abonament de la prestació per desocupació en la modalitat de pagament únic, que porten a terme els desocupats i els treballadors assalariats que adquireixen la condició de socis treballadors d'aquestes empreses. La vigent limitació temporal que recau sobre els treballadors assalariats per poder utilitzar aquesta mesura de foment d'ocupació, segons la qual la seva relació contractual amb la cooperativa o societat laboral no pot excedir els 24 mesos, suposa en la conjuntura econòmica actual una limitació perquè aquests treballadors accedeixin a la condició de soci treballador de l'empresa i per mitjà de l'abonament de la prestació en la modalitat de pagament únic puguin finançar la seva aportació al capital social de cooperatives i societats laborals, per millorar els recursos propis d'aquestes i adquirir un compromís més gran amb el projecte empresarial. Per això, en una situació de crisi econòmica com l'actual superar aquesta limitació temporal del vincle contractual previ comportaria dotar de més possibilitats de viabilitat i reforç en l'ocupació de les cooperatives i societats laborals.

D'altra banda, com a conseqüència de la moció parlamentària que aprova el Pla de rescat per als treballadors autònoms, i de les mesures acordades a la Taula del Treball Autònom, formada pel Govern i representants de diverses associacions de treballadors autònoms, es dóna forma a l'augment del percentatge de capitalització de la prestació per desocupació per als col·lectius de joves, amb la finalitat d'augmentar les possibilitats que els treballadors desocupats fins a 30 anys i dones fins a 35 es puguin convertir en treballadors autònoms, fent ús a aquests efectes de l'habilitació conferida al Govern a l'apartat 2 de la disposició transitòria quarta de la Llei 45/2002, de 12 de desembre, de mesures urgents per a la reforma del sistema de protecció per desocupació i millora de l'ocupabilitat.

Aquestes mesures de millora de les condicions d'accés i d'abonament de la prestació per desocupació en la modalitat de pagament únic tenen un caràcter temporal, fins al 31 de desembre de 2010, sense perjudici que el Govern pugui prorrogar la mesura, en funció

de l'avaluació en termes d'eficàcia en la creació d'ocupació i tenint en compte el criteri de les organitzacions sindicals i empresarials més representatives, de les associacions d'autònoms i les organitzacions de l'economia social.

També, en virtut de la moció que aprova el Pla de rescat per als treballadors autònoms, de l'Acord de la Taula del Treball Autònom, i de conformitat amb la disposició final segona de la Llei 43/2006, de 29 de desembre, per a la millora del creixement i de l'ocupació i d'acord amb la dita moció el Congrés dels Diputats s'insta el Govern a impulsar l'aplicació de les bonificacions que preveu la Llei 43/2006, de 29 de desembre, per a la millora del creixement i de l'ocupació, a les contractacions que realitzin els treballadors autònoms, així com la creació d'una bonificació del 50 per cent de les quotes socials durant 24 mesos per al primer assalariat amb contracte indefinit de l'autònom. En compliment d'aquest manament, es recull una mesura innovadora que té per objecte incentivar el treballador autònom en la seva primera contractació indefinida del treballador per compte d'altri que tingui el caràcter de desocupat des de l'entrada en vigor del Reial decret, sempre que no hagi tingut treballadors assalariats durant els tres mesos anteriors a aquesta contractació, amb la bonificació del 50 per cent de la quota empresarial de contingències comunes de Seguretat Social, de manera que aquesta mesura es complementi amb la mesura que preveu el Reial decret llei 2/2009, de 6 de març, de mesures urgents per al manteniment i el foment de l'ocupació i la protecció de les persones desocupades, que bonifica les contractacions indefinides de desocupats amb prestació superior a tres mesos per part dels ocupadors amb la bonificació del 100 per cent de la quota empresarial de contingències comunes de Seguretat Social.

D'altra banda, es modifiquen determinats aspectes de l'amortització dels deutes de les cooperatives i societats laborals al Fons de Garantia Salarial. Els apartats cinc i sis de l'article 2 del Reial decret 505/1985, de 6 de març, pel Reial decret 372/2001, de 6 d'abril, i la disposició addicional onzena de la Llei 43/2006, de 29 de desembre, per a la millora del creixement i de l'ocupació, regulen els requisits per a l'exempció del pagament dels deutes per prestacions abonades pel Fons de Garantia Salarial a treballadors que posteriorment constitueixen una societat laboral o una societat cooperativa de treball associat. Tanmateix, en aplicar aquestes normes es fa evident la falta de coherència entre si, ja que els requisits establerts per a l'exempció de les quantitats pendents de vèncer en data 8 d'abril de 2001 (data d'entrada en vigor del Reial decret esmentat 372/2001, de 6 d'abril) dels convenis de recuperació signats amb les societats laborals o cooperatives esmentades són més costosos que els requisits establerts a la dita Llei 43/2006, que s'aplica a les quantitats derivades de convenis de recuperació amb un termini de venciment anterior al 8 d'abril de 2001. En vista de tots els antecedents s'entén oportú modificar el Reial decret 505/1985, de 6 de març, i el mateix Reial decret 372/2001, de 6 d'abril, quant a unificar i fer més coherent el règim que regula els requisits d'aquesta exempció.

Finalment, l'article 228.2 del Text refós de la Llei general de la Seguretat Social estableix: «El pagament de la prestació –per desocupació– l'efectua l'entitat gestora... en els supòsits i les condicions que es determinin per reglament».

Davant l'important increment d'expedients de regulació d'ocupació en què se sol·liciten suspensions temporals de contractes de treball en relació amb les prestacions per desocupació, es fa necessari introduir una disposició final per establir el coeficient multiplicador aplicable, quan els períodes de suspensió es refereixen només a dies laborables. Això per seguretat jurídica i per simplificar i agilitar la gestió de les prestacions.

En virtut d'això, a proposta del ministre Treball i Immigració, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 31 de juliol de 2009,

DISPOSO:

Article 1. *Abonament de la prestació per desocupació en la modalitat de pagament únic.*

En ús de l'habilitació conferida a l'apartat 2 de la disposició transitòria quarta de la Llei 45/2002, de 12 de desembre, de mesures urgents per a la reforma del sistema de protecció per desocupació i millora de l'ocupabilitat, s'estableix que les sol·licituds d'abonament de

la prestació per desocupació en la modalitat de pagament únic que es formulin entre la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret i el 31 de desembre de 2010 es regeixen pel que disposa l'apartat 1 de la disposició esmentada amb les particularitats següents:

- a) Es poden acollir al que disposa la regla 1a, paràgraf 1, els beneficiaris de prestacions per desocupació quan pretenguin incorporar-se, de forma estable, com a socis treballadors o de treball en cooperatives o en societats laborals, encara que hagin mantingut un vincle contractual previ amb aquestes societats, independentment de la seva durada.
- b) El percentatge a què es refereix la regla 3a, paràgraf 2n, té un límit màxim del 80 per cent quan els beneficiaris són homes joves fins a 30 anys d'edat o dones joves fins a 35 anys, tots dos inclusivament, considerant l'edat en la data de la sol·licitud.

Article 2. Bonificació per la contractació indefinida del primer assalariat del treballador autònom.

1. El treballador autònom que, des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret i fins al 31 de desembre de 2009, contracti indefinidament un desocupat que constitueixi el seu primer treballador assalariat, i no es trobi en l'àmbit d'aplicació de les bonificacions per la contractació indefinida de treballadors beneficiaris de les prestacions per desocupació establertes a l'article 5.1 del Reial decret llei 2/2009, de 6 de març, de mesures urgents per al manteniment i el foment de l'ocupació i la protecció de les persones desocupades, té dret, sempre que no hagi tingut treballadors assalariats durant els tres mesos anteriors a aquesta contractació, a una bonificació del 50 per cent en la quota empresarial a la Seguretat Social per contingències comunes, per un període màxim de 24 mesos de durada.

2. El treballador autònom beneficiari ha de mantenir l'estabilitat en el lloc de treball del seu primer treballador assalariat durant almenys 24 mesos des de la data d'inici de la relació laboral, i en cas d'incompliment d'aquesta obligació ha de procedir al reintegrament de les bonificacions aplicades, sense perjudici de l'aplicació del que estableix la Llei d'infraccions i sancions en l'ordre social, text refós aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost.

No es considera incomplerta aquesta obligació quan el contracte de treball s'extingeixi per acomiadament disciplinari declarat o reconegut com a procedent, per dimissió, mort, jubilació o incapacitat permanent total, absoluta o gran invalidesa del treballador.

3. La bonificació a què es refereix aquest article és incompatible amb qualssevol altres previstes per a la mateixa finalitat. En cas que la contractació d'un treballador pugui donar lloc simultàniament a l'aplicació d'altres bonificacions, només se'n pot aplicar una, opció que correspon al beneficiari en el moment de formalitzar l'alta del treballador a la Seguretat Social.

4. Els contractes a què es refereix aquest article s'han de formalitzar en el model oficial que faciliti el Servei Públic d'Ocupació Estatal.

5. En el que no estableix aquest article són aplicables les previsions que conté el Programa de foment d'ocupació recollit a la secció 1a del capítol I de la Llei 43/2006, de 29 de desembre, per a la millora del creixement i de l'ocupació.

6. El Servei Públic d'Ocupació Estatal ha de fer un seguiment trimestral de la bonificació establerta en aquest article, per garantir que se'n compleixen els requisits i la finalitat.

7. Aquesta bonificació de quotes de la Seguretat Social l'han d'aplicar els treballadors autònoms amb caràcter automàtic en els documents de cotització corresponents, sense perjudici del seu control i revisió per la Inspecció de Treball i Seguretat Social, per la Tresoreria General de la Seguretat Social i pel Servei Públic d'Ocupació Estatal.

Disposició addicional primera. Evolució de la mesura d'abonament de la prestació per desocupació en la modalitat de pagament únic.

El Govern ha d'analitzar l'aplicació de l'article 1 del present Reial decret, a fi d'analitzar la procedència de prorrogar les mesures contingudes a la lletra a) i a la lletra b) del dit

article a partir de l'1 de gener de 2011, i ha d'ampliar-ne la vigència en funció de la seva capacitat per generar ocupació de forma significativa i de la seva eficiència, amb la consulta prèvia amb les organitzacions sindicals i empresarials més representatives, associacions d'autònoms i organitzacions de l'economia social afectades.

Disposició addicional segona. *Finançament de les bonificacions en les cotitzacions a la Seguretat Social.*

Les bonificacions en la cotització empresarial a la Seguretat Social, previstes en el present Reial decret, es financen amb càrrec a la corresponent partida pressupostària del Servei Públic d'Ocupació Estatal.

Disposició transitòria única. *Contractes anteriors a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.*

Els contractes de treball, així com les bonificacions aplicables a aquests contractes, que s'hagin signat abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret continuen regint-se per la normativa vigent en el moment de la seva concertació.

Disposició final primera. *Modificació del Reial decret 505/1985, de 6 de març, sobre organització i funcionament del Fons de Garantia Salarial.*

Els apartats 5 i 6 de l'article 2 del Reial decret 505/1985, de 6 de març, sobre organització i funcionament del Fons de Garantia Salarial, queden redactats de la manera següent:

«5. No obstant això, quan els beneficiaris de les prestacions del Fons de Garantia Salarial siguin treballadors que, després de cessar en l'empresa en la qual prestaven serveis, constitueixin una societat laboral, una cooperativa de treball associat o un altre tipus de cooperativa, als socis treballadors de les quals els siguin aplicables les normes establertes per als socis treballadors de les esmentades cooperatives de treball associat, no escau la devolució de les prestacions rebudes, sempre que l'import dels deutes derivats d'aquestes hagi estat íntegrament aportat a la societat o cooperativa constituïda, com a capital social.»

«6. Si la societat, per qualsevol causa, perd la qualificació de laboral en un termini de quinze anys a comptar de la seva constitució, ha de restituir al Fons de Garantia Salarial les quantitats que van ser abonades per aquest organisme als seus socis treballadors en concepte de salaris o indemnitzacions degudes per l'empresa precedent.

Això mateix és aplicable si en el termini esmentat és baixa com a soci de la societat laboral o cooperativa de les referides a l'apartat anterior qualsevol dels socis treballadors que van percebre les prestacions del Fons de Garantia Salarial i que van ser aportades a la constitució de la mateixa societat laboral o cooperativa, quant a la part corresponent al soci que és baixa, llevat que la baixa s'hagi produït per causes alienes a l'autonomia de la voluntat de les parts, com la mort, la incapacitat permanent o la jubilació del soci treballador i sempre que no suposi la disminució del nivell d'ocupació que tenia la societat en la data de la seva constitució.»

Disposició final segona. *Modificació del Reial decret 372/2001, de 6 d'abril, pel qual es modifica el Reial decret 505/1985, de 6 de març, sobre organització i funcionament del Fons de Garantia Salarial.*

La disposició transitòria única del Reial decret 372/2001, de 6 d'abril, pel qual es modifica el Reial decret 505/1985, de 6 de març, sobre organització i funcionament del Fons de Garantia Salarial, queda redactada de la manera següent:

«El que disposen els apartats cinc i sis de l'article 2 del Reial decret 505/1985, de 6 de març, és aplicable als convenis de recuperació signats entre el Fons de Garantia Salarial i les societats laborals o cooperatives esmentades al mateix apartat cinc, existents a l'entrada en vigor del present Reial decret 372/2001, de 6 d'abril,

respecte a les quantitats pendents de vèncer en la data de la seva entrada en vigor, sempre que acreditin que l'import del principal pendent de vèncer s'hi ha aportat, per qualsevol mitjà, com a capital social i que han mantingut la seva qualificació laboral durant el termini establert al dit apartat sis.

Aquesta disposició també és aplicable a les societats laborals o cooperatives que s'hagin subrogat en convenis de recuperació, signats originàriament per les seves empreses antecessores i el Fons de Garantia Salarial, sempre que aquestes tinguin en la data de la signatura el caràcter de societat laboral o cooperativa. En cap cas escau la devolució pel Fons de Garantia Salarial de les quantitats ja abonades per les societats cooperatives o laborals en compliment de convenis de recuperació signats abans del 8 d'abril de 2001.»

Disposició final tercera. *Modificació del Reial decret 625/1985, de 2 d'abril, pel qual es desplega la Llei 31/1984, de 2 d'agost, de protecció per desocupació.*

S'incorpora un nou apartat 6 a l'article 22 del Reial decret 625/1985, de 2 d'abril, pel qual es desplega la Llei 31/1984, de 2 d'agost, de protecció per desocupació, amb la redacció següent:

«6. En els supòsits de suspensió de la relació laboral en virtut d'expedient de regulació d'ocupació, o de resolució judicial en el si d'un procediment concursal, quan el període de suspensió es refereixi exclusivament a dies laborables, a efectes del pagament i consum de les prestacions per desocupació, a fi de computar la part proporcional del descans setmanal, els esmentats dies laborables s'han de multiplicar pel coeficient 1,25, excepte en el supòsit que la suspensió afecti cinc o sis dies laborables consecutius, en què s'han d'abonar i consumir set dies.

Aquest coeficient s'ha d'aplicar sobre el total dels dies laborables del mes, sense que en cap cas la suma dels dies a percebre pel treballador en concepte de salaris i de prestacions per desocupació pugui superar els dies naturals de l'esmentat mes.»

Disposició final quarta. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.17a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de règim econòmic de la Seguretat Social. Se n'exceptuen les disposicions finals primera i segona, que es dicten a l'empara del que estableix l'article 149.1.7a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de legislació laboral.

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Consolat Honorari d'Espanya a Funchal, 31 de juliol de 2009.

JUAN CARLOS R.

El ministre de Treball i Immigració,
CELESTINO CORBACHO CHAVES